

VERDEN PÅ ET FAD

– undersøgelser i ler

VERDEN PÅ ET FAD

– undersøgelser i ler

8. januar 2011 - 27. februar 2011 · Kunst- og Kulturcenter Gammelgaard

Dorthe Andresen
Lillian Bannister
Lis Biggas
Ane-Katrine von Bülow
Ulla Gravesen
Elisabeth Lau Kieffer
Bertine Knudsen
Herdis Skaftø
Helle Vibeke Steffensen
Marianne Thorsen
Mette Marie Ørsted

VERDEN PÅ ET FAD – undersøgelser i ler

Vi er 11 keramikere, som er gået sammen om den idé at udforske fadet, dets funktion, form- og begrebsmæssige indhold og muligheder i vores samtid.

Vore undersøgelser tager udgangspunkt i de mange sammenhænge, hvor fadet har været anvendt i menneskets historie. Som vin- og ølmål, sulefad, barberfad, fiske- og kagefad, fedtefad og platmenage, frugtfad, kunstobjekt, billede ...

Vi arrangerer og serverer stadig naturens forskellige frembringelser til det fælles måltid på et fad, et lille billede på jordkloden, verden, hvad den gi'r os.

Men derudover er fadets indhold og funktion i dag meget løs og rummelig.

Dette giver os som keramikere et område at boltre os i, hvor vi kan undersøge verden både formmæssigt, ornamentalt og billedligt.

Det er disse undersøgelser, vi viser på denne udstilling.

Til udstillingen har vi, udover vores individuelle fade, udført to fælles projekter.

Den ene, Karyatider med Fad, har sit udspring i de søjlefigurer, karyatider, som bærer Artemistemplets tag på Akropolis.

Denne udstillings karyatider bærer fade.

De er udført under et fælles ophold på Guldagergård. Internatiional Ceramic Centre, Skælskør.

Karyatiderne har samme højde, 55 cm, og er udført i det samme ler og brændt i samme ovn.

Men derudover er de højst forskellige bud på karyatiden som kvindefigur samt bærende konstruktion, og på fadet, der bæres frem.

Vores andet fælles projekt er bearbejdninger af det samme lille ovale fad med fane, et "klassisk" fad.

Vi har hver især på vores værksteder arbejdet med dette fad og dets overflade, bygget videre og opløst det.

Udstillingen er støttet af Statens Kunstfond og Bergiafonden.

Udstillingsarkitekt	Kirsten Christensen
Grafisk design	Caroline Sofie Axelsson
Trykkeri	CoolGray
Fotograf	Ole Akhøj
Engelsk oversættelse	Marianne Kristensen

Vi takker Ursula Munch-Petersen og Synne Rifbjerg for deres tekster til kataloget.

THE WORLD ON A PLATE – Studies in Clay

We are 11 ceramic artists who teamed up with the idea of exploring the possibilities the plate offers us in form, function and conceptual content.

Our studies are based around the many uses to which the plate has been put throughout our history: as a wine and beer measure, meat dish, shaving basin, fish plate, cake plate, lard dish, fruit bowl, art object, picture....

At a communal meal, nature's produce is arranged and served on a plate – a small snapshot of the globe, of the world and what it offers us.

Today, the plate's function and contents are fluid – they are whatever we choose them to be.

As potters, this gives us the latitude to explore the world of the plate with an eye to form, ornament and metaphor.

In addition to our individual plates we have produced two joint projects for the exhibition.

'Caryatids with Plates' draws inspiration from the caryatids, the pillar figurines that bear the roof of the Artemis temple at the Acropolis. The caryatids of this exhibition bear plates.

They were produced during a group gathering at Guldagergård International Ceramic Centre, Skælskør.

The Caryatids are all of similar height, 55 cm, made of similar clay and fired in the same kiln, though each caryatid is a highly individualized interpretation of the caryatid as female figure and supporting structure, and of the plate she presents.

Our other joint project was the re-working of the small oval platter with tab, a "classic" plate.

At our workshops, we each worked on the development and deconstruction of the plate and its surface.

In addition to these two joint projects we present in this exhibition our individual plates – our studies of the world on a plate – in clay.

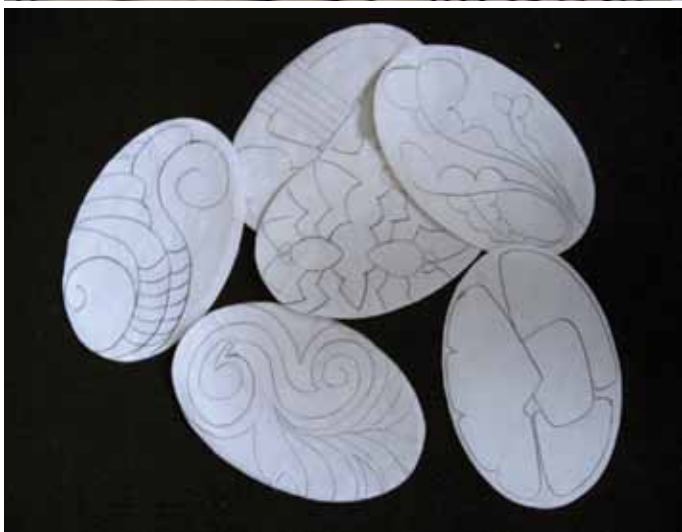
The Arts Foundation and Bergiafonden sponsor the exhibition.

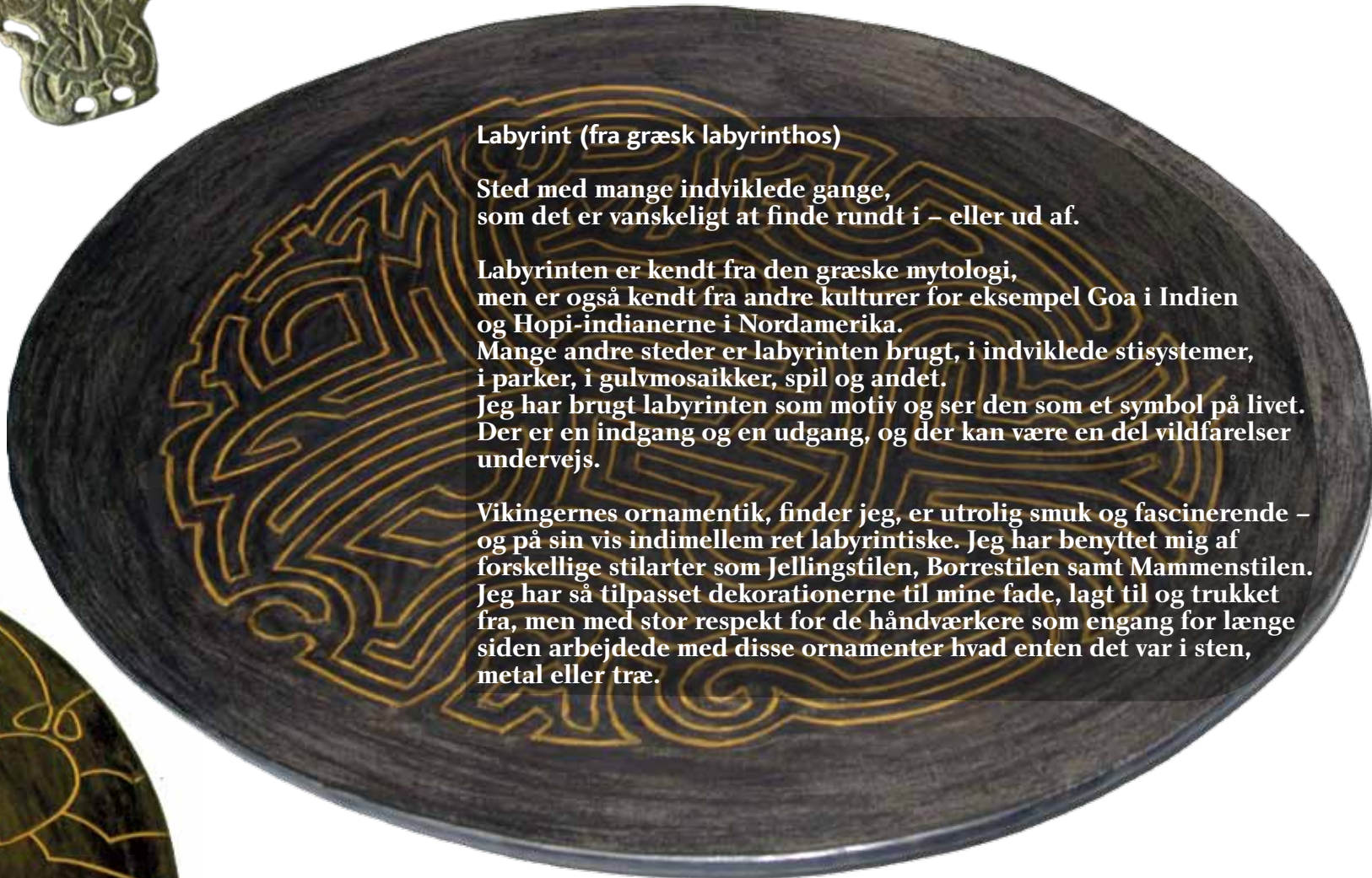
Exhibition architecture	Kirsten Christensen
Graphic design	Caroline Sofie Axelsson
Printing	CoolGray
Photography	Ole Akhøj
English translation	Marianne Kristensen

We thank Ursula Munch-Petersen and Synne Rifbjerg for their contribution to the catalogue.

Labyrint (fra græsk labyrinthos)

Sted med mange indviklede gange,
som det er vanskeligt at finde rundt i – eller ud af.

Labyrinten er kendt fra den græske mytologi,
men er også kendt fra andre kulturer for eksempel Goa i Indien
og Hopi-indianerne i Nordamerika.
Mange andre steder er labyrinten brugt, i indviklede stisystemer,
i parker, i gulvmosaikker, spil og andet.
Jeg har brugt labyrinten som motiv og ser den som et symbol på livet.
Der er en indgang og en udgang, og der kan være en del vildfarelser
undervejs.

Vikingerne ornamentik, finder jeg, er utrolig smuk og fascinerende –
og på sin vis indimellem ret labyrintiske. Jeg har benyttet mig af
forskellige stilarter som Jellingstilen, Borrestilen samt Mammenstilen.
Jeg har så tilpasset dekorationerne til mine fade, lagt til og trukket
fra, men med stor respekt for de håndværkere som engang for længe
siden arbejdede med disse ornamentik hvad enten det var i sten,
metal eller træ.

Ulla Gravesen · Tlf.: 25 79 56 62

Helle Vibeke Steffensen, keramiker · Overgaden Oven Vandet 82, 1.sal th. · 1415 Kbh K · Tlf.: 30 27 86 07 · www.bygningskeramik.dk

Formgivning og udsmykning i byggeri, landskab og byrum: Bymøbler til grønning i Valby Have, København, arkitekter Arkitema 2008 · Arabesk, udsmykning af Fredericia Stations Tunnel, DSB, 2004 · Udsmykning af gavl i murværk, Folkvarsvej 19-21, Frederiksberg, arkitekter Byens Tegnestue, 2001 · Formgivning og udsmykning af værkstedsfacade, Skagen Glasværksted, 2000 · Stenslange i Brumleby, natursten, i samarbejde med Rudi Larsens stenhuggeri, 1996 · Udsmykning af murværk, Tornbjerg Kirke, Odense, arkitekter Fogh og Følner, 1994 · Murstensskulptur, Roskilde Tekniske Skole, 1993 · Murstensbænke, Amager Hospital, 1991 · Udsmykning af murværk, Egedal Kirke, Kokkedal, arkitekter Fogh og Følner, 1990 · Store urtepotter, Botanisk Have, i samarbejde med keramikere Helle Rittig, Lis Biggas og Ursula Munch Petersen, 1987 · Udsmykning af gavl i murværk, Horsøparken, Hobro, arkitekt Thyge Thygesen, 1985.

Time- og gæstelærere: Danmarks Designskole og Designskolen Kolding, 1994-2006.

Udstillinger, bl.a.: Separatudstilling, Brumleby Museum, 2001 · Deltager i udstilling "Arches", Geografisk Have, Kolding, 2000 · Deltager i udstilling om byinventar, Kastellet, 1999 · Separatudstilling, Dansk Arkitekturcenter, Gammel Dok, 1997 · Udstilling "Formgivning og udsmykning i tegl" sammen med keramikere Helle Nybo Rasmussen og Nina Møller Kristensen, Dansk Arkitekturcenter, Gammel Dok, 1993 · Deltager i udstilling "Kunst og Erhvervsliv", Kunsternes Hus, Århus, 1989 · Deltager i udstilling "Kunst i Boligområder", Køge Skitsesamling, 1988 · Deltager i udstilling "Kunsthåndværk og Arkitektur", Nikolaj Kirke, 1988.

Legater og fonde: Statens Kunstfond, Designfonden, Danmarks Nationalbanks Jubilæumsfond, Thomas B. Thrieges Fond, Grosserer L. F. Foghts Fond, Bikubenfonden, MURO, KAB's Almennyttige Fond, Københavns Murerlaug, Københavns Kulturfond, Laurens Bogtmans Fond, Statens Værksteder for Kunst og Håndværk, Konsul George Jorck og hustru Emma Jorck's Fond, Esther og Jep Finks Mindefond for Arkitektur og Kunsthåndværk.

Bertine Knudsen 2010

1. Solfad

2. Magifad

3. Skibsfad

Diameter: 55 cm

Bertine Knudsen (1951)

Atelier: Løgstørgade 2,2 · DK-2100 København Ø

Mob: +45 21 61 47 23 · Fast: +45 35 38 01 96

Mail: bertineknudsen@hotmail.com

www.bkf.dk/bertine-knudsen

CV og værkfotos kan ses på ovenstående link

‘Verden på et Fad’ – undersøgelser i ler

Jeg er billedkunstner og maler, og har primært arbejdet på lærred og papir i mange år, med debut på Den Fri Efterårsudstilling i 1980.

I begyndelsen, som 16-17-årig arbejdede jeg på 2 forskellige keramiske værksteder inden jeg kom ind på Skolen for Brugskunst (DK-Designskole) i 1970 – på textilafd. Siden har jeg videreuddannet mig på Glyptoteket hos Egon Bjerg Nielsen, hos grafikerer Palle Nielsen på loftet over Clausens Kunsthandel og på Fresco afd. på Accademia di Belle Arti i Firenze.

Min kontakt til leret i den mellemliggende periode har været udførelsen af en Vandkunst i fiberler til Værlose udført på Tommerup Teglværk, 2 Skulpturlandskaber i sort og hvid vingerling lertøjsler, samt som underviser i modellering på AOF og Albertslund Billedskole.

Hele forløbet med gruppens fælles work-shops og den åbne leg med leret frem til beslutningen om at udstille sammen om temaet: ‘Verden på et Fad’, har været en fin tilbagevendende til leret som materiale og muligt udtryksmiddel for mig ... og en undersøgelse af om ‘mine’ helleristninger fra Bohuslän nord for Göteborg, som jeg i de senere år har indarbejdet som en del af udtrykket i mine malerier, ville kunne overføres til leret.

Helleristninger er FLADE billeder af figurer, skibe, dyr, solen, redskaber og ornamenter ‘ristet’ ind i blødt rundede klippesider for 3-5000 år siden. Det har været spændende at se, hvad de ville sige til, at blive rejst op i mine 2 Karyatider, jeg tror godt de kan lide det! Helleristninger har en tydelig fokusering på frugtbarhed og er i deres væren og udtryk magiske og nært knyttet til jorden, kærligheden og rejsen, og har således været en oplagt abstraktion for mig at arbejde med over temaet: ‘Karyatider’, som er den græske frugtbarhedsgudinde Artemis’ hjælper.

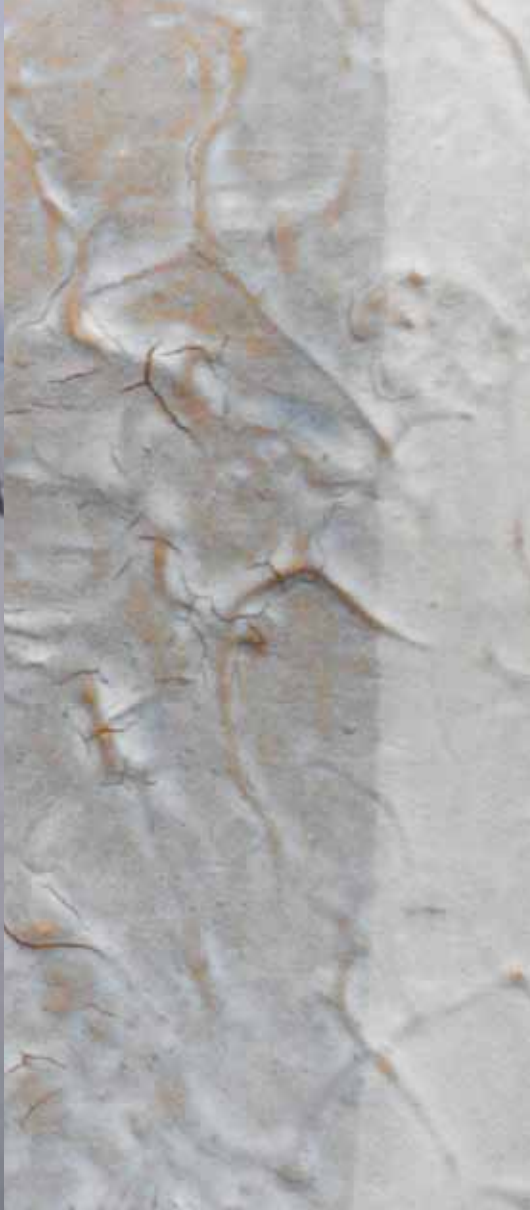
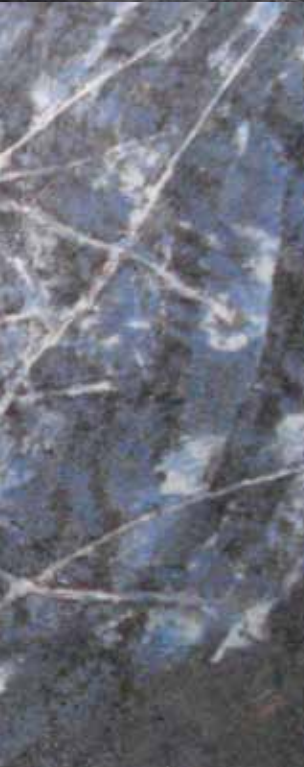

Dorthe Andresen · Peter Rørdamsvej 7 · 2800 Lyngby · Tlf.: 30 50 11 88 · Mail: mail@dortheandresen.dk

www.lisbiggas.dk · ØSTRE HAVNEVEJ 40 · 4583 SJ. ODDE · TLF.: 30 52 56 54

UNDERVERDEN PÅ ET FAD

CV

Uddannelse

1985 Skolen For Brugskunst

Præmieringer og legater

2009 Legat efter Gertrud og Myre Vasegårds bo

2009 Arbejdslegat, statens Kunstfond

2003 Arbejdslegat, Keramisk Center i Kecskemét, Ungarn

1996 Fredericia Kommunes Kunstlegat

1993 H. A. Kählers Værksted,
1. præmie i tepottekonkurrence

Udstillinger

2010 På tværs across, Ny Tap, Kbh. V

2009 Butik for Borddækning, Fiskeriet er landet

2005 Konversationsstykker, Galleri Nørby

2003 Huset i Asnæs

1999 Brugsting i Lertøj, Galleri Nørby, Kbh

1998 Keramisk Kunst 1988 – 1998

Keramikmuseet Grimmerhus

1997 Dansk Keramik fra 1850 – 1997
Sophienholm

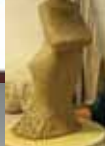
1997 The Contemporary Teapot, Grimmerhus

1994 Den Danske Keramiktriennale,
Kunstmuseet Trapholt

1994 Den Keramiske Kande, Marienlyst Slot

1994 Dagligdagens rum og ritualer, Den Frie

1988 Kunsthåndværk og arkitektur, Nikolaj

Ane-Katrine von Bülow

Bertine Knudsen

Helle Vibeke Steffensen

Ulla Gravesen

Bertine Knudsen

Ane-Katrine von Bülow

Marianne Thorsen

Lillian Bannister

Lis Biggas

Dorthe Andresen

Marianne Thorsen

Lis Biggas

Elisabeth Lau Kieffer

Mette Marie Ørsted

Lillian Bannister

Helle Vibeke Steffensen

Herdis Skafte

Ane-Katrine von Bülow

Mette Marie Ørsted

Elisabeth Lau Kieffer

Marianne Thorsen

ALT PÅ ET FAD af Synne Rifbjerg

Man sætter alt på et bræt, siger man, og det er dramatisk, hvad enten det er ved spillebordet i Las Vegas eller i tilværelsen som sådan, man gør det. Når talen falder på fad, så er associationen umiddelbart anderledes poetisk. I hvert fald indtil man kommer til at tænke på Bibelen og Johannes Døberen, som måtte aflevere sit hoved på et fad, og det er jo faktisk næsten alt. Han var en kompromisløs prædikant og en af dem, han rasede imod, var Herodias, kong Herodes' anden kone. Hun og Herodes havde giftet sig, selv om de begge var gift i forvejen; Herodias oven i købet med Herodes' bror. Herodias vil ikke finde sig i Johannes Døbers angreb på hendes og ægtefællens moral. Det fik hun ordnet via sin datter Salome, der en dag dansede for kong Herodes og hans gæster. Så smukt, at Herodes lovede hende, at hun måtte få, hvad hun ville have. Da Salome spurgte sin mor, hvad hun skulle forlange, lød svaret: Sig, at du vil have Johannes Døberens hoved på et fad. Sådan blev det, for man kan ikke nægte en smuk kvinde, der har danset for én, noget. Især da ikke når man letsindigt har lovet hende, hvad hun vil have.

Caravaggio har malet hele processen i sine dramatiske mørke og lysende billeder og afleverer Johannes Døberens hoved på et gyldent, lidt dybt fad. Salome holder fadet ud fra sig og ser væk. Det afhuggede hoved har lukkede øjne, der er ingen, der har lyst til denne ret. Man siger om folk, der har det nemt, at de har fået det hele serveret på et sølvfad. Caravaggios fad er af guld, det er nok hentet i kongens køkken. Selv konger har det ikke altid nemt.

Da denne gruppe af kvindelige keramikere skulle vælge sig et fælles arbejdstema, var det ikke den makabre historie med Johannes Døberens hoved på et fad, man ville fortolke. Inspirationen er hentet hos Karyatiderne, men heller ikke deres historie er uden knaster. De optræder i templet Erektion. På templets sydside er bygget en loggia, der bæres af seks kvindelige figurer kaldet Karyatider. Den romerske arkitekt Vitruvius forklarer i sin bog Om bygningskunsten at ordet "karyatide" kommer af Karya, en by på Peloponnes, der svigtede den græske sag til fordel for

perserne. Som straf for deres forræderi blev mændene fra Karya henrettet, mens kvinderne blev tvunget til at arbejde som slaver, men klædt i smykker og lange festklæder: et tegn på deres tidligere frie status, der gjorde slaveriet dobbelt vanærende. Historien er fuld af gode eksempler på, at hævn er et af menneskenes fremmeste varemarker, men billeder af Karyatiderne fra Akropolis viser ikke nedbrudte og ydmygede slaver, men nogle ret stoute kvinder, der nok kan bære et tag eller den skæbne, der nu er overgået dem.

De seks Karyatider har sammen båret et tag, mens de 11 udstillende keramikere har arbejdet under samme tag en periode på Guldagergård. Tanken var, at man ville lade sig inspirere af hinanden. Fælles regler som samme højde på Karyatiden med fad, samme diameter på fad, samme ler, samme hvide sinterbegitning, samme brænding. Anden fællesopgave: et lille fad. Og så alle de individuelle fade, for der er nok plads til en anden slags anarki i fællesskabet, når man ikke skal holde et tag oppe, men mere det gode humør, mens man arbejder side om side. På billederne taget in situ af keramikere i det grønne med Karyatiderne stillet ud i det frie ser den præmis ud til at være opfyldt! Sikkert har der været noget appellerende ved tanken om kvinden som den bærende urkraft, følelsen af at holde verden oppe forekommer måske kvinderne her bekendt?

Fokus på fadet er det helt overordnede og bærende princip på denne udstilling, for der er noget med den form, fadet har, noget generøst. Man kan lave salat i en skål, men anretter man den på et fad, breder den sig ud og byder sig til. Når der er fest for mange, bæres fadene rundt, det er hårdt for serveringspersonalet, men giver bestemt indtryk af overflod – "Lad fadene gå anden gang!"

Når Aladdin i 1001 nats eventyr skal gøre sig håb om at vinde prinsesse El Sett Badrul-Budurs gunst, sender han hendes far sultanen et porcelæns fad fyldt med de forunderligste ædelstensfrugter. Da den onde troldmand prøver at overhale Aladdin indenom med sin egen søn til giftermålet, beder sultanen beskedent om: "fyrrætyve fade af massivt guld, fyldt til randen med den samme slags ædelstene, i form af frugter af alle farver og alle størrelser, som han allerede har sendt mig på porcelæns-

fadet; og disse fade skal bæres til paladset af fyrretyve unge slavinder, skønne som måner, og de skal ledsages af fyrretyve negerslaver, unge og kraftige; alle skal de gå i optog yderst prægtigt klædte og komme og lægge de fyrretyve fade med ædelsten i mine hænder.” Det sker, og så får Aladdin sin prinsesse. Det skulle da også bare mangle andet. De fade bor i bevidstheden hos de fleste, selv om det skulle være i Disneys animerede version og ikke den mere sanselige 1001 nats original.

Et fad er et naturligt centrum på et bord. Det kan også hænge på væggen og være dekorativt og praktisk. Det kan være med og uden mønster, det kan være unika og masseproduktion, arvestykke og arkæologi. Ordet fad stammer fra det oldnordisk fat, oldengelsk fæt ‘kar, beholder’ egentlig ‘noget der omfatter noget andet’. Man kan lægge i det eller på det, hvad man vil, og det er, hvad de 11 keramikere har gjort. Den fælles indsats i fadets tjeneste omfatter noget andet end de udstukne rammer og gør det kollektive individuelt. Sådan kan det gå, når man sætter alt på et fad, og det kan man sagtens bære, når bare resultatet som her er opløftende.

Synne Rifbjerg

EVERYTHING ON A PLATE by Synne Rifbjerg

You put everything on one board, they say, (a Danish expression – approx.: to stake everything on one throw); it is a dramatic thing to do, whether at the gaming table in Las Vegas or in life itself. When talk turns to plates, the associations that follow on tend to be more poetic - at least until you come to think of the Bible and John the Baptist, whose head was delivered up on a plate. John the Baptist was an uncompromising preacher who, along with others, raged against Herodias, King Herod's second wife – she and Herod had married, although both were already married; Herodias to Herod's brother. Herodias was not one to put up with John the Baptist's attack on her and her spouse's morals and conspired with her beautiful daughter, Salome to bring about his downfall. One day Salome danced for King Herod and his guests; she was so beautiful that Herod promised her that she could have whatever she asked for. When Salome asked her mother what she should ask for, the answer was, “Say you want John the Baptist's head on a platter”. No sooner said than done; one cannot refuse a beautiful woman who has danced for you - especially when one has recklessly promised to give her whatever she wants.

Caravaggio has painted the entire scene in dramatic light and shade and delivers up John the Baptist's head on a shallow, golden plate. Salome holds the plate at arms length and looks away. The severed head has its eyes closed; no one fancied this dish. In Danish as in English we say that people who have an easy life, “have everything served on a silver plate”. Caravaggio's plate is made of gold; it has probably been picked up in the king's kitchen. Even kings do not always have an easy life.

When this group of women potters had to choose one common work theme, it was not the macabre story of John the Baptist's head on a platter that they chose to interpret. Their inspiration is taken from the Caryatids, though their history is not without thorny issues either. They are to be found in the temple of Erechtion. On the south side of the temple is a loggia, carried by six female figures called Caryatids. In his book *The Art of Building*, the Roman architect Vitruvius explains that the word “Caryatid” comes from Karya, a town on the Peloponnese, whose inhabitants betrayed

the Greek cause in favour of the Persians. As punishment for their betrayal the men from Karya were executed, while the women were forced to work as slaves. Dressed in jewels and long party dresses, a sign of their former free status, the enslavement of the women was made doubly dishonourable. History is full of examples that revenge is one of mankind's foremost trademarks. However, pictures of the Caryatids from the Acropolis do not show degraded and humiliated slaves; the women are shown to have an inner strength that not only allows them to bear the weight of the roof but also the fate that has befallen them.

The six caryatids have borne a roof together, and for a period of time the 11 exhibiting potters have worked under the same roof at Guldagergård. Their aim was to draw inspiration from each other while adhering to a set of common rules: a set height for the Caryatid with plate, the same diameter of plate, the same clay, the same white vitrified slip and the same firing.

Second joint project: a small plate. And in addition to the joint tasks, they were to each produce a small individual plate allowing for some deviations from the set rules – when not actively engaged in holding up a roof, there is room for a little anarchy in a community that keep up their spirits while working side by side. In the pictures taken in situ by the potters with the Caryatids placed outside in the open, the premise seems to be fulfilled! There has certainly been something appealing about the idea of woman as bearer of a primordial force. Perhaps the sense of ‘bearing the weight of the world on their shoulders’ seems familiar to the women?

In this exhibition, focus on the plate is the fundamental and overriding principle; the shape of the plate has a generosity that will bear scrutiny. You can make salad in a bowl, but when served on a plate, it is spread out and presents itself. At a large party, the plates are carried round; it may be hard on the serving staff, but allows for a certain impression of abundance – “Let the plates go round again!”

When Aladdin in 1001 Nights hopes to win the favour of the princess El Sett Badrul-Budur, he sends her father, the Sultan, a porcelain dish filled with the most wonderful gem fruits. When the evil sorcerer tries to beat Aladdin to the marriage by offering his own son as suitor, the sultan

modestly asks for “forty plates of solid gold, filled to the brim with the same kind of gems in the shape of fruits of all colours and all sizes, which Aladdin has already sent me on a porcelain plate. The plates are to be carried to the palace by forty young slave girls, as beautiful as moons, escorted by forty black slaves, young and strong. They must be exquisitely dressed and come to me in procession where they will place the forty plates with stones into my hands.” Aladdin gets his princess. I should think so! These plates are familiar to most of us, though probably via Disney's animated version and not the original, more sensual version.

A plate is a natural focal point on a table. It may also hang on a wall and be decorative and practical. It may be with or without pattern; it can be unique or mass produced, heirloom or archaeology. The word plate (in Danish fad) comes from the Old Norse fat, Old English fæt ‘tub, container’, originally ‘something that includes something else’. You can put in it or on it whatever you wish, which is precisely what the 11 potters have done. Their joint effort in the service of the plate has become something other than the outlined framework and makes the collective into something unique. That's what can happen when ‘man sætter alt på et bræt’ - you put everything on a board or – in this case – a plate - but certainly worth it if the outcome is as uplifting as in this case.

Synne Rifbjerg

Baggrund.

Uddannet fra Skolen for Brugskunst som formgiver i 1978.

Efter endt uddannelse del af værkstedsfællesskabet Bredgade keramik 1978 – 1984.

Jeg har siden 1985 arbejdet på Danmarks Designskole som værkstedsleder og timelærer. I 2000 etablerede jeg eget værksted, og i 2007 med butik.

Mine arbejder.

Karyatideprojektet har en symbolsk betydning for mig – der handler om fællesskabet og det at løfte i flok. Min karyatide er opdelt i tre ens former, der er samlet og opstillet bærer et fad.

Jeg har været meget optaget af at lave mine kantede fade. Jeg har lavet nogle former der spiller op til hinanden, og samtidig sætter omgivelserne i spil. De rækker ud efter og blander sig med hinanden – de interagerer og kommer hinanden ved, ligesom farverne er afstemt efter hinanden.

Fade og mellemrum danner mønstre og dekorative virkninger på bordet.

Arbejdet med projekterne, samarbejdet med de andre, har været en fantastisk berigende og lærerig proces som jeg er glad for at have deltaget i.

Keramiker
Mette Marie Ørsted
F 1952, Køge

Mobil +45 51 21 98 17
Mail: melis@webspeed.dk

Værksted
Gammel Kongevej 39C
DK-1610 København V
Tlf. +45 33 79 11 00

1973-77 Skolen for Brugskunst (Danmarks Designskole), Keramik- og Glaslinien

1984-86 Billedskolen, Jagtvej

1989 Eget værksted

1988-96 Gæstelærer, Danmarks Designskole

Vigtigste udstillinger:

1994 "Dagligdagens rum og ritualer", Den Frie Udstillingsbygning · "Den danske Keramik Triennale 1" · 94, Kunstmuseet Trapholt, Kolding

1996 "Vase", Galleri Nørby · "Dansk Kunsthåndværk og design", Skt. Petersborg · "Duplika", Dansk Arkitektur Center - Gammel Dok

1997 "The Contemporary Teapot", Keramikmuseet Grimmerhus

1998 "Suppeskåle" Galleri Nørby · Udstillingssted for Ny Keramik

1999 Brugsting i lertøj, Galleri Nørby

2000 "Keramik uden fortillfælde", Udstillingssted for Ny Keramik

2004 Ceramiques Danoises, Centre de Creation Ceramique de La Borne · Kunstforeningen af 14. August

2006 Galleri Kant, Sønderho, Fanø · "North meets South", Nordiska Museet, Stockholm

2007 5 kunstnere. Bispegården, Kalundborg · Func Art. Drud og Køppe Galleri, København

2008 Kunstforeningen af 14. August · "Porcelænskander klippet med en saks", Butik for Borddækning, København ·

"Et tosset teselskab", Butik for Borddækning, København

2009 Clausens kunsthandel

2010 Tepotter af tiden, Danmarks Keramikmuseum Grimmerhus

Separatudstillinger:

2005 Kander klippet med en saks. Galleri Nørby, København

2007 Kanden - kan den. Galleri Pagter, Kolding

2008 "Porcelænskander klippet med en saks", Butik for Borddækning, København

2010 " Mobil Tepotte" Butik for Borddækning, København

Censurerede udstillinger:

2002 Biennalen for Kunsthåndværk og Design 2002, Kunstindustrimuseet

2007 Biennalen for Kunsthåndværk og Design 2007, Trapholt og Koldinghus

Priser og legater:

1994 Den Danske Keramiktriennalepris.

1995 Danmarks Nationalbanks Jubilæumsfond

1997 Statens kunsthonds arbejdslegat

1999- 01 Statens Kunsthonds arbejdslegat

2007 Nordea Danmark Fonden

2007-09 Statens Kunsthonds arbejdslegat

2009 Legat fra boet efter Gertrud Vasegård

Arbejdslegat til fællesudstillingen " Verden på et fad"

Repræsenteret: Kunstmuseet Trapholt, Kolding · Kunstindustrimuseet, København · Statens Kunstfond · Kulturforvaltningen, Kolding

Medlem af: Danske Kunsthåndværkere

Verden på et fad.

Da vi planlagde udstillingen Verden på et fad, blev vi enige om at arbejde med en fælles del, der skulle forholde sig til karyatider, som er kvindelige figurer, der bærer et tag. I mit univers er fadene verden.

Vi tog derfor ned til Guldagergård for at modellere og brænde vores karyatider, alle 11 kvinder.

Jeg var selv ret optaget af klimatopmødet, der var i København i december 2010, og det fik mig til at modellere fadet med Grønland på, og som er båret af en søjle med kvinder, som var det verdens tag, der skulle løftes. Mine andre to karyatider er bygget op omkring en femkant, som jeg før har arbejdet meget med, da den symboliserer de 5 sanser, og den sidste karyatide er med fragmenter af kvindebryster og akantusblade, som bruges som symbol i arkitektur.

Vores andet fælles projekt var at bruge den samme ovale form på fadene men med egne skitser og dekorationer på. Disse skulle laves på vores egne værksteder.

Jeg flyttede til Nordjylland i sensommeren og blev meget inspireret af dyrelivet i Lille Vildmose, så derfor var det mosens dyr, der inspirerede mig til at lave silhuetter af rovfugle, vildsvin og krondyr.

Den sidste del af projektet skulle være vores individuelle fade; jeg ønskede at arbejde med stærke farver og konceptet blev derfor at tage udgangspunkt i de Olympiske leges logo: de fem verdensdele symboliseret med farverne blå for Europa, gul for Asien, sort for Afrika, grøn for Australien og rød for Amerika.

Kortet over de 5 verdensdele blev malet på fem fadene, og fanen på fadene blev de olympiske cirkler i de olympiske farver.

De næste fem fadene blev hentet med udgangspunkt i verdensdelenes farver men med dekorationer, der er som emalje. Jeg har eksperimenteret med at modellere med glasuren og lægge den på fadene som et billede med stærke farver, symboliserende verdensdelene med farverne som klodens liv og mangfoldighed.

Marianne Thorsen

Marianne Thorsen

f 1953

Værksted:

Dronninggårds Alle 92c, 2840 Holte

thorsenmarianne@hotmail.com

Mobil +45 22 56 12 02

Uddannet keramisk formgiver i 1980.

Underviser på Danmarks Designskole
23 år.

Senest værkstedsleder på Lille Vildmose
Produktionsskoles designlinie.

Udstillet på mange udstillinger gennem
årene.

I marts 2011 udstillinger på Hvidovre
Bibliotek

I august i Udenrigsministeriet kantine.

ANE-KATRINE VON BÜLOW · KERAMISK FORMGIVER
PRIVAT: Syddysen 9 · DK-1441 København K · Mobil +45 29 61 70 02 | VÆRKSTED: Esthersvej 10 · DK-2900 Hellerup · Tlf.: +45 39 62 56 35
mail @anekatrinevonbulow.dk · www.anekatrinevonbulow.dk

Uddannet 1980 på Skolen for Brugskunst, med ophold og Sumié træning i Japan.

Lærer på Danmarks Design skole fra 1983-2007 i keramisk dekoration og serigrafi på keramik og glas. Et tværfagligt udviklingsarbejde på Danmarks Design skole har ført til kompendiet "Serigrafi på keramik og glas" samt computerudvikling af heldækkende mønstre på 3Dform.

Arbejder med formgivning, der spænder fra store monumentale skåle til mindre værker, bygget op i et enkelt formsprog, hvor det serigrafiske tryk bliver brugt som teknik og som kunstnerisk udtryk. De trykte grafiske mønstre omslutter formen som struktur.

- Nordic Relation Legatophold på Guldagergård i forbindelse med udstillingen Verden på et Fad
- Modtog Håndfuglen 2010 for Bedste Unika på Frue Plads Marked i august
- To værker købt af Kunstindustrimuseet i forbindelse med udstillingen 2D til 3D, 2010
- Udstilling 2D Til 3D Ann Linnemann Studie Galleri jan 2010
- Tværfaglig udstilling i Officinet 2D Til 3D med fotograf Ole Akhøj støttet af StatensKunstfond 09
- Adgang som bruger til belysningsrummet på Statens værksteder for kunst og håndværk 2009
- Optaget med værker Keramik European 2009 Westerwald DE
- To værker købt af Kunstindustrimuseet i 2008
- Inviteret til Ungarn i 2008 som mester til Keramisk Print Symposium "Hot of the Press"
- Optaget i 2007 som medlem af International Academy of Ceramics
- Modtog den internationale Salt Glaze Competition 2006, Handwerkskammer Koblenz DE
- Modtog prisen "best craftsmanship" ICFF i New York 2005 US Danish Craft Collection 09 Specielt bemærket blandt andre blev Ane-Katrine von Bülow's porcelænsskåle "Cirkles"
- Modtog den prestigefyldte tyske Westerwaldpreis – Keramik Europas 2004 DE

Separat udstilling og repræsenteret i Galleri Nørby København DK · Grønbechs gård Bornholm DK · Galleri Jytte Møller Fredericia DK · St. Joseph Galerie Leeuwarden NL · Puls Contemporary Ceramics Bryssel BE · Galleri Margit Dørflinger Randers DK · Repræsenteret i Ann Linnemann Studie Galleri København DK

REPRÆSENTERET:

World Ceramic Exposition Korea · Keramikmuseum Westerwald D · Danish Crafts collection nr. 9 2004/05 DK · Cooper-Hewitt, National Design Museum New York USA · Statens Kunstfond 2004/2006 DK · Kunstforeningen af 14. august 2004/2007 DK · Kunstindustrimuseet 2008/2010 DK · General Assembly Xi'an, Shaanxi Province China · Sevres Museum Paris France

KARYATIDER

– OG HVAD MAN OPDAGER.

KARYATIDE ideen, "at vi som søjler bærer fadet" er inspireret af Artemis tempel i Athen, hvor søjlerne er 6 præstinder, som bærer taget på bygningen.

ARTEMIS var en gudinde, som kan følges helt tilbage til stenalder/istid, men blev omkr. 600 f.Kr. til en gudinde i græsk mytologi. Hun var månegudinde og hendes broder var solguden Apollon.

Artemis var desuden gudinde for jagt og beskytter af naturen. Hun krævede, at man respekterede de dyr man nedlagde, og det var kun tilladt at dræbe voksne dyr for nytte ikke af lyst. Hun beskyttede dyre- og menneskeunger, og hun hjalp de gravide og nyfødte børn. Alt i naturen skulle behandles med respekt.

Jeg kan ikke lade være med at tænke, at det Artemis stod for engang, var utroligt og flot. Desværre er det gået ned ad bakke med naturen lige siden, og det ser ud til, at vor klode af samme grund har det rigtig dårligt. Så er det, jeg tænker, at vi på vores udstilling med Artemis's budskab fra en fjern fortid, vil kunne "løfte fadet" i håbet om, at jorden inden det bliver for sent, går en bedre fremtid i møde, ikke mindst til gavn for vores børn og efterkommere.

Elisabeth Lau Kieffer · Raadvad 40 · 2800 Lyngby
Tlf. + 45 30 29 59 24
elisabeth.lau@paradis.dk

FADET – OG DE TANKER DER KAN OPSTÅ OM DET.

Verden på et fad – projektet har på mange fronter været spændende.

Som keramiker er jeg vant til min egen verden og kun den at tage hensyn til, men pludseligt var vi 11 helt forskellige personer som krævede, at der blev givet plads til at "søsætte" den fælles ide.

Det var nødvendigt med organisering, planlægning og møder.

Normalt vil man tænke i form og dekoration, men der var andre tanker, der meldte sig inden jeg nåede så langt. Der var noget, jeg skulle forstå.

Jeg tænkte meget på fadets store flade, som kan rumme mad til mange, symbol på sanselighed, overflod og mæthed.

Det er fadet, der i festlig sammenhæng går bordet rundt, så alle kan forsyne sig. Det er sådan i vor del af verden, men mange andre steder er der ikke mad nok hverken til at fylde fade eller til at blive mæt. Det synes jeg, er tankevækkende. Fadet er symbol på, at der er tilstrækkelig føde. Når det ikke er tilfældet, søger man andre steder hen. Vi kalder det emigration i dag, men det kan sammenlignes med tidligere tiders folkevandringer.

VERDEN PÅ ET FAD af Ursula Munch-Petersen

10 keramikere og en billedkunstner mødtes med jævne mellemrum i en år-række. Det udviklede sig til ønsket om samarbejde om en fælles idé. De søgte og fik penge som gjorde det muligt at gennemføre deres fad, som skulle rumme verden - eller i hvert fald deres verden - og nu er "Verden på et fad" blevet til en udstilling.

Disse keramikere har hver især skrevet om deres arbejde med at løfte fadene på 55 cm i diameter op i den aftalte højde på 55 cm. I baghovedet skulle man have Karyatiderne, der bærer taget på et sidetempel ved Akropolis.

Mange af de mindre ovale fad, som er den anden del af fællesprojektet, dog uden faste regler, er nok udsmykkede, men alle forholder sig til form, ler og stofflighed. Måske har udstillernes ambition med denne udstilling været at nærme sig billedkunsten. Men selvom de gør det, så gør de det med en særlig indfaldsvinkel. De har lært håndværket og dermed forbindelsen til de brugsting som fremelskede dette håndværk, herunder praktisk viden om materialets muligheder og begrænsninger. De kender gamle udsagn som: at dét som bruges, ofte er det som ikke er - nemlig hulrummet indeni krukken og luftrummet mellem hank og beholder. Og fadet kan ses som en næsten helt åbnet beholder.

Fotografiet fra haven ved Guldagergård viser fadene løftet op med ansigterne vendt mod himlen, som en solsikkelig mark. Det mindede mig om nogle linjer af Ingemann; "og søen blank og rolig står - med himlen i sin favn". Fadet er ligesom søen en åben form, som modtager det som kommer ovenfra. (Foto)

Hvis gruppen havde bestået af 10 billedkunstnere og én keramik, så havde der ikke været så mange tomme åbne fad, der ventede på at få noget i "sin favn". Fadet ville snarere blive baggrund og ramme for kunstnerens eget billede. Billedkunstnere overser ofte fadets form, hvilket medfører problemet med at få form og indhold til at hænge sammen. Man kunne ellers nemt frigøre sig fra fadets brugsegenskab ved at vende bunden i vejret og male på

bagsiden. Dog har en billedkunstner som Haugen Sørensen løst problemet ved selv at lave vandrette lerplader med forskelligt modelleret på. Her ser man umiddelbart at der er tale om billeder og ikke brugsting.

Sociologiens fader Georg Simmel har for over 100 år siden skrevet den smukkeste tekst om forskellene mellem brugs- og billedkunst - nemlig "Hanken" som findes i en essaysamling i bogserien "Moderne Tænkere" 1998, hvor nogle af Simmels andre essays hedder "Moden", "Måltidets sociologi" og "Hvordan er samfundet muligt". Her nogle brudstykker fra "Hanken"

... ved hanken når verden ind til vassen, ved munden når vassen ud i verden
... nytte og skønhed retter sig mod hanken med to hinanden fremmede krav
- førstnævnte er de krav, som verden har, sidstnævnte de krav, der udgår fra vassens helhedsform - og at en skønhed af den højeste orden griber ind overfor dem begge og åbenbarer, at deres dualisme i sidste instans er en enhed... Hanken bliver på grund af spændvidden i de to tilhørsforhold en yderst karakteristisk henvisning til denne højere skønhed, som næsten ikke er behandlet af kunstvidenskaben og for hvilken al skønhed i mere snæver forstand kun er ét element...

... den flade skål er ikke andet end forlængelsen eller potenseringen af den skabende bærende hånd, men da man ikke blot tager skålen i hånden, men griber fat i hanken, opstår der en formidende bro, en smidig forbindelse til skålen, og den inddrager ligesom med anskuelig kontinuitet den sjælelige impuls i skålen og i håndteringen ledes denne impuls over i den. Når denne kraft strømmer tilbage i skålen inddrages den atter i sjælens livsomfang. Dette får ikke noget mere fuldkomment symbol, end når skålen udvikles fra hanken ligesom bladet fra stilken - det er som om mennesket her benyttede sig af de kanaler, som den naturlige saftstrøm har mellem stilk og blad, for at det kan få sin egen impuls til at strømme ind i tingen uden for sig selv og dermed indlemme den i sin egen livsorden...

... rummet i et maleri er en helt anden rumlig form end det reale rum vi oplever. Eftersom man kan føle på en genstand i det reale rum, men kun kan anskue den i billedværket. Eftersom enhver virkelig del af rummet føles som

en del af uendeligheden, mens billedrummet er en afsluttet verden i sig selv. Eftersom den reale genstand befinder sig i vekselvirkning med alt det, der strømmer forbi den eller står stille omkring den, mens kunstværkets indhold har skåret disse tråde over og kun smelter sine egne elementer sammen til en selvtilstrækkelig enhed...

... når et så uanseeligt fænomen (som hanken) underkastes en så omfattende analyse, nemlig spændvidden i de symbolske relationer, der viser deres gyldighed netop over for det i og for sig ubetydelige...

Det er mærkeligt at en sociologi-professor kan skrive så indforstået om formgivning. Det havde været sjovt, at have ham som lærer eller se ham selv lave ting. Stort set alle fra udstillingsgruppen har gået i en skole hvor håndværket blev dyrket, og jeg vil tro at de alle kan læse Simmel - og genkende problemerne og fornøjelsen med at sammensmelte form og brug.

Det som Simmels dybe, grundige analyse udtrykker, har været grundlaget for mange gamle håndværkere, som har respekteret deres mission i verden og har beskæftiget sig med almene lovbundetheder omkring form- og materialeanvendelse.

De har været fri for nutidens krav om at være original, udstillingsegnet, på forkant o.s.v. Til gengæld var der ganske simpelt brug for deres ting. Det er ligeså svært at ville lave en smuk eller original ting, som at ville blive forelsket. Man kan kun prøve at være åben som søen der spejler himmelen.

Ursula Munch-Petersen
Kbh, oktober 2010

THE WORLD ON A PLATE by Ursula Munch-Petersen

10 potters and a painter met regularly over a number of years. Their meetings evolved into a desire for cooperation on a common idea. They applied for and received money that made it possible to produce their plates, which should contain the world - or at least their world - and thus "The World on a Plate" became an exhibition.

These potters have each written about their work to raise plates of 55 cm in diameter up to the agreed height of 55 cm. A source of inspiration was to be the Caryatids, who carry the roof of a side temple at the Acropolis.

Many of the smaller oval dishes that constitute the second part of the joint project (without fixed rules) are decorated, though never to the detriment of shape, clay and texture. Perhaps the exhibitors' intent with this exhibition was to move towards the visual arts, but even if that were so, they do so with a very particular approach. They have learned their craft and have an intimate relationship with the tools that lovingly crafted these works. They have a practical knowledge of the material's capabilities and limitations and truly understand the old adage that which is used is often that which is not there - i.e. the internal cavity of a pot and the space between handle and container -and that the plate can be seen as an almost entirely open container.

Photographs from the garden at Guldagergård show the plates lifted up with the "faces" turned towards the sky like a field of sunflowers. It reminds me of some lines from the poet Ingemann, "and the lake is smooth and quiet - with the sky in its embrace." A plate has an open form like a lake, receiving that which comes from above. (Photo)

If the group had consisted of 10 visual artists and a potter, there would not have been so many empty open plates, waiting to receive something in "her embrace". The plate would be the background and framework for the artist's own picture. Visual artists often overlook the plate's shape, leading to the problem of getting form and content to connect. One can, however, easily free

oneself from the plate's utilitarian property by turning it upside down and painting on the back. Visual artist, Haugen Sørensen, solved the problem by making his own horizontal clay plates and attaching things to them, creating a picture from an object once intended for everyday use.

The father of sociology, Georg Simmel, wrote a beautiful text over 100 years ago about the differences between applied art and art - namely "Hanken" (The Handle) found in a collection of essays in the book series "Contemporary Thinkers", 1998, containing some of Simmel's other essays called "Fashion" "The Sociology of the Meal" and "How is Society Possible?". Here are some extracts from "Hanken":

"...With the handle the world approaches the vessel; with the spout the vessel reaches out into the world.... utility and beauty come to the handle as two unrelated demands - the first from the world, and the second from the total form of the vase. And now, as it were, a beauty of a higher order transcends both of these claims and reveals that their dualism ultimately constitutes a unity that defies description. Because of the great span between its two components, the handle becomes a most significant reference point to this higher beauty. Till now, art theory has hardly touched on the kind of beauty which contains beauty in the narrower sense merely as one of its elements...."

"...The shallow bowl is nothing but an extension or augmentation of the creative hand bearing it. But the bowl is not simply held in the palm of the hand; it is grasped by the handle. Thus, a mediating bridge is formed, a pliable joining of hand with bowl, which, with a palpable continuity, transmits the impulse of the soul into the bowl, into its manipulation. But then, through the reflux of this energy, the bowl is drawn into the circumference of the life of the soul. This relationship cannot be symbolized more perfectly than by a bowl unfolding from its handle like a leaf from its stem. It is as if man were here utilizing the channels of the natural flow of sap between stem and leaf in order to pour his own impulses into an external object, thereby incorporating it into the order of his own life."

"... Space within a painting is a structure altogether different from the real space we experience. Within actual space an object can be touched, whereas in a painting it can only be looked at; each portion of real space is experienced as part of an infinite expanse, but the space of a picture is experienced as a self-enclosed world..."

"...When such an unpretentious phenomenon (like the handle) undergoes an extensive analysis, i.e. of the breadth of symbolic relations, it loses its perceived insignificance with the revelation of its validity..."

It is strange that a sociology professor can write so knowledgably on design. It would have been fun to have him as a teacher or see him make things. Virtually all of the exhibition team attended schools where craft was cultivated and without doubt would recognize the problems and the pleasure of fusing form and use that Simmel wrote about.

What Simmel's thorough analysis expresses, has been the basis for many old craftsmen who respected their mission in the world, and who worked within the universal rules of shape and materials fit for purpose.

They were free of today's demands for originality, to produce exhibition pieces, to be on the cutting edge etc. By contrast, there was simply a need for their stuff. It is equally difficult to want to make a beautiful or original thing as it would be to want to fall in love. One can only try to be as open as the lake that reflects the sky.

Ursula Munch-Petersen
Copenhagen, October 2010

